

باز هم جام جهانی...

سرمقاله

علی جوادی

باز هم به جام جهانی رسیدیم. جادویی‌ترین همایش برای سحرانگیزترین رشته ورزشی دنیا. رشته‌ای که همه قوم‌ها و نژادها را کنار هم قرار می‌دهد تا همه با افتخار، شریک این قافله پرهیاهو شوند. فرقی نمی‌کند از سرزمین فلاسفه در قلب اروپا آمده باشی یا نویسندگان معجزه‌گر امریکای لاتین. مهم در آن روزها، فوتبال است و جامی که همه را در یک ماه به اوج هیجان میهمان می‌کند.

جام جهانی فوتبال، ما را به یاد حسرت بارترین روزهای زندگی‌مان می‌اندازد. روزهایی که سعی کردیم خود را با «کشک بادمجان» بفریبیم؛ اما نپذیریم در میدان فوتبال شکست خورده‌ایم. روزهایی که در اولین حضورمان در میادین انتخابی در یک نیمه به اندازه تمام عمر، دویدیم؛ اما از خط دروازه استرالیا عبور نکردیم. روزهای تلخ مقدماتی جام جهانی ۲۰۱۰ که حتی کره شمالی را مسافر آفریقا دیدیم و خود را نه.....

البته خاطرات فراوانی برای شیرین شدن کام ما وجود دارد. خاطراتی که تیم طلایی ۹۸ همچنان در پیشانی آن قرار گرفته. در حقیقت، تراژیک‌ترین صعود به جام جهانی در سال ۷۶ اجازه نمی‌دهد به صعود دیگری فکر کنیم حتی اولین صعود به جام‌های جهانی. با مربیانی از ایران، کرواسی و پرتغال به جام جهانی رسیده‌ایم؛ اما آن صعود با مرد برزیلی (که کار تاکتیکی خاصی هم برای ما نکرد!) طعم دیگری داشت.

حالا، جام جهانی باز هم آغوش خود را به روی ما باز کرد. با همه شلوغی‌های دلچسب و صداهای کرکننده و هیجان انگیزش.

باز هم فرصت کردیم در این میدان جذاب حضور پیدا کنیم و سرود تاریخ‌مان را عاشقانه بخوانیم و از دنیایی بالاتر به اهالی دنیا نگاه کنیم. آنهایی که فرصتی برای حضور در این عرصه را نیافتند و با حسرت کودکی که پشت مغازه اسباب بازی فروشی مانده، تماشایمان می‌کنند.

با روایتی مدرن توسط بازیکنانی که هریک در گوشه‌ای از جغرافیای پهناور فوتبال دنیا، آقایی می‌کنند، پا به قطر می‌گذاریم. بازیکنانی که با وجود جوانی، حسابی پخته شده‌اند و تمام امید ما را متوجه خود کرده‌اند تا به جام جهانی ۱۰ ماه بعد، امیدوارانه‌تر از هر زمان دیگری نگاه کنیم.

این مجله، نگاهی به همه تلاش‌های مقدس بازیکنان ادوار مختلف تاریخ فوتبال ایران دارد. بازیکنانی که همه وجودشان را گذاشتند تا اشک شوق میهمان چشمان‌مان شود اما گاه، ناکام ماندند که باز هم قدردانشان هستیم و دستان همه را می‌بوسیم که برای اتحاد مردم ایران تحت یک نام و پرچم مقدس، از هیچ کوششی دریغ نکردند.

صفحات این ویژه‌نامه را با همه عشق‌مان به فوتبال و کشور عزیزمان تنظیم کرده‌ایم با این امید که تحفه پیش رو را از ما بپذیرید.